

ТУРКИСТОНГА КУ 'ЧИРИЛАЁТГАН АҲОЛИНИНГ ИЖТИМОЙ АҲВОЛИ ВА УЛАРНИНГ КУ'ЧИРИШ ЖАРАЁНИ

Абдурахимов Хуснидин Садриддин оғли

Шароф Рашидов Номидаги Самарқанд Давлат Унвётстети 2-Курс
Магистранти

Аннотатсия: Туркистонга аҳолини кўчириш жараёни ва кўчирилган аҳолининг ижтимоий таркиби, маҳаллий аҳолининг кўчирилган ва кўчига келгандар билан манфаати ҳақида ма'лумотлар берилган.

Калит Сузлар: Туркистон, империя, принцип, ҳукумат.

Аннотация: Приведен процесс переселения населения в Туркестан и социальная структура переселенного населения, а также интересы местного населения с переселенцами и переселенцами.

Ключевые Слова: Туркестан, империя, принцип, правительство.

Abstract: The process of resettlement of the population to Turkestan and the social structure of the resettled population, as well as the interests of the local population with the resettled and immigrated people, are given.

Key Words: Turkestan, empire, principle, government.

КИРИШ

Туркистонга аҳолини кўчириш жараёни ушбу соҳада империя ҳукумати томонидан маҳсус қоида ва низомлар яратиш заруриятининг вужудга келишига сабаб бўлган. Туркистонга кўчирилган аҳоли янги тарихий шароитда бир қатор муаммоларга дуч келиши табиий ҳоле ди. Аҳолини қабул қилиш шахобчаларидан янги жойларга кўчиб ўтиб, у ерга жойлашишдаги қийинчиликлар, дастлабки ертўла ва қамишкапалардаги ноқулай майший турмуш, касбни ўзгартириш зарурати, барча ер фонdlарининг ётишмаслиги, тақсимланган ерлар яроқли ва унумдор эмаслиги, ерга ишлов бериш учун ҳайвонларини ижарага олиш харажати(ерни экиш учун ҳар бир десятина ҳисобига хўкиз ёки от бир рублдан икки рублгача ижарага олинган – дисс.) казаклардан олинадиган уй-жой ижараси қимматлиги (бир йилга 30 рублгача – дисс) кабиларни кўрсатиш мумкин.

Шу сабаблар туфайли даврий матбуотда ўлкада кўчувчилар учун қулай ерлар борми, посёлкалар Туркистонда қандай принцип ва қоидалар асосида тузилади, кўчирилганлар янги табиий ва иқлимий ҳамда хўжалик шароитига қандай мослашмоқда каби масалаларда бахс-мунозараларга қаратилган кўплаб мақолалар босилган. Аввало

кўчирилганларнинг белгиланган ерга етиб бориши учун ҳужжат, қонун-қоидалар ишлаб чиқиб, уларда русийзабон дәхқонларни арzon чипта билан таъминлаш, юклари билан оиласларни араваларда темир йўл станцияларига олиб келиш, ҳар бир вагонга 15-20 оила қилисб жойлаштириш кабилар белгилаб қўйилганди. Кўчадиганларни йўлда озиқ-овқат билан таъминлаш, қайноқ сув ташкил этиш кабилар “Қоидалар” да кўрсатилган.

Манбаларда маълумот берилишича, 1870-йилларда аҳолини Туркистонга кўчириш жараёни ўзига хос йўл ва йўналишларга эга бўлиб, Оренбург-Тошкент масофаси 2000 чақирим, Астрахан орқали ўтадиган йўл бундан ҳам узод эди. Кавказдан Узун Ада ва Михайлов қўлтиғи орқали Туркистонга етиб келиш учун эса 1.5 минг чақиримлик чўл ҳамда саҳролардан ўтишга тўғри келар эди. Кўчмачилар Жанубий Сибирдан Акмолинск, Тўрғай, Уралск орқали йўлга чиққанда ҳам 1.5 минг чақирим қумлоқ чўл йўлларни босиб ўтишларига тўғри келарди. Ҳукумат Туркистонни кўчирилганлар учун ёпгандан сўнг, Туркистонга етиб келиш учун кўпгина кам ерли ва ерсиз дәхқон оиласларни ўз ихтиёрича, таваккал қилиб йўлга чиққанди. Туркистондаги унумдор тупроқ, қулай об-ҳаво, бой ҳосил олишдаги кенг имкониятлар кўчиб келган аҳолини умидлантирган эди. Ўз ихтиёрича кўчганлар Туркистон генерал-губернаторининг маркази-Тошкентга қараб йўлга чиқишган. Ҳукумат ва Туркистон генерал-губернаторлиги маъмур ва амалдорлари “Кўчириш бошқармаси” орқали ўз ихтиёри билан кўчган дәхқонларни ҳам вақтинчалик маҳсус аҳоли пунктларида жойлаштириш чораларини кўришга мажбур бўлган. Тошкент шаҳри чеккасида “Кўчириш бошқармаси” га қарашли атрофи лой-сувоқ билан ўралган каттакон бино - “Кўчириш саройи” бўлган. Бу саройда кўчиб келганлар вақтинча истиқомат қиладиган узун бараклар, вранчлик санитария даволаш ва назорат пунктлари мавжуд бўлган. Сарой бараклари 20-25 оиласга мўлжалланиб, ҳар бир барак тўсиқ деворлар билан ажратилган, уларда қишининг 3 ойлик совуқ кунларида яшаш учун тахта наралар қўйилган. Кўчувчилар иссиқ кунларда шол ва палаткалар тортилган чодирларда яшаган. Кўчириш саройида одамларга фақат қайноқ сув берилиган, улар учун умумий қозон ва арzon овқатланиш йўлга қўйилмаган. Сарой майдонида аёллар ўз холича қозон осиб таом тайёрлашган, эркаклар шаҳарга иш қидириб кетишган, айримлар мардикорлик қилиб кундалик оила тирикчилиги учун маблағ топиб келинган, 200 тагача оиласлар хукуматдан ер олиб, кишлоқларга кўчиб

кетиш умидида бўлганлар. Осма халталарда ганаккалчи, тақдирини кутиб яшаёттанинг кийимлари жойлаб қўйилган.

АДАБИЁТЛАР ТАҲЛИЛИ ВА МЕТОДОЛОГИЯ

Дехқонлар буғдойдан қилинган озик овқатга иситиш учун саксовул сотиб олдинига ўз захираларидан бир кунда 20-21 кўп маблағ сарфлашган. Ахён-ахенда кўчириш саройига ташриф буюрган мирзога хукуматдан пул ва ер сўраб ариза ёздириб олишиган, "Кучириш бошкармаси" мутасаддилари бўшсрлар тонилгунча баракларлаги дехқонларни сабр билан кутишга ундалган. Олти ой ва бир йиллаб келажакдаги тақдирини кутиб, ғазаб ва нафратга тўлиб яшаётган дехқонлар оиласида очарчилик бошланар эди. Кўчириш саройида кашшоқлик, инфекцион касалликлар, болалар бевакт ўлими кабилар юз берган. Бундай омадсизлар учун қабристонлар яқинидаги бўш ерлар, темир йўл станциялари асосий бошпана бўлган. Сарой ва баракларда яшаш тартиб-қоидалари хукумат томонидан ишлаб чиқилганини манбалардан ўрин олган." Бироқ бу тартиб қоидалар асосида иш кўриш учун моддий имкониятлар чегараланганди, Қолаверса, "Кўчириш бошкармаси" дехқонлар учун кишлоқ ва посёлкалардан бўш ерлар топганида бундайларда на пул, на буюмлар қоларди. Уларда уй жихозлари, дехқончилик қуроллари, ишчи хайвонлари учун маблағ қолмаган. Кимдир ортга қайтиши учун ҳукуматдан арzon билет (чипта) сўраса, кимдир савобтараб, хайрия ташкилотларидан ёрдам сўраб, бирор бир посёлкада ўрнашиб қолган. 1907 йилга қадар ортга қайтмоқчи бўлганларга хукумат имтиёзли билет тақдим этган бўлса, кейин бу тадбир тўхтатиб қўйилган. Охир оқибатда Туркистонга "баҳт ва фаровон хаёт" истаб келганларнинг бир қисми тиланчилик қилган, хотин қизлар жиноят ва хиёнатчилар сафига бориб кўшилган, катта ёшли эркак ва аёллар хеч вақосиз қолишган. "Туркистон тўплами" ва даврий матбуотда "баҳт излаб" Туркистонга кетадиганлар ҳаракатини ҳукумат ҳамма вақт ҳам назоратига ололмагани, улар ўлим ва очликка маҳкум этилганини, бундайларни ватанга қайтариш тўғри йўл эканлигини маъқуллашга каратилган мақола ва хабарлар ҳам оз сонли бўлса да, босилган. Улар эътиоди, урф одати, хўжалик анъанаси узоқ бўлган маҳаллий аҳоли орасида қолиб кетишган, ярим оч яшаса да, юртига қайтиш заруратини маъкул деб ҳисоблаганлар ҳам анчагина эди.

Таъкидлаш жоизки, кўчириш жараёнини назоратга олиш ва тартибга солиш учун империя ҳукумати озмунча куч сарфламади. Бироқ манбалар тахлили шуни кўрсатадики, давлатнинг бу масалада

ягона концепцияси мавжуд бўлмаган, асосан вазиятга қараб таҳминий ва таваккалчилик асосида иш қўрилган. Айниқса, 1892 йилдан сўнг Туркистон ўлкасида русийзабон аҳолининг ихтиёрий қўчишлари авж олди. Ҳукумат таъқибига учрамай, русийзабон оиласалар сув ресурслари мавжуд бўлмаган, йўл қурилмаган, сув чиқарилмаган, темир йўллардан узоқ бўлган жойларга кўчиб бориб жойлашганлар. Еттисувда ўз ихтиёрича кўчиб келганларни ортга қайтариш учун айrim пайтларда ҳукумат амалдорлари шафқатсизликдан иборат қалтис чоралар ҳам қўришгани манбаларда қайд этилган.

НАТИЖАЛАР

Еттисув вилояти ҳарбий губернатори Танович буйруғига кўра ўз ихтиёри билан кўчиб келганларнинг уйлари бузилиб, деразаси синдириб ташланган, иситиш печлари олиб кетилган. Агар шундай қилинса, кўчганлар совуқ қотиб, янги жойларини тарқ этишади, деб ҳисоблашган. Ҳатто, ушбу вилоятда давлат рухсатисиз кўчганлар табиати ноқулай, ери унумсиз бўлган Чу дарёси воҳасидан узоқларга ҳайдалган. Ушбу тадбирлар ва бошқа сабабларга кўра ўзича эркин кўчганлар қашшоқликка бардош беролмай, уларнинг 20-25 фоизи азалий яшаш жойларига яъни ўз губерняларига қайтиб кетишган. Маҳаллий аҳолининг кўчирилган ва кўчиб келганлар билан манфаати, эътиқоди, хўжалик ҳаёти мутлақо мос келмас эди, тил ва урф одати ҳам бутунлай ўзгача эди. Маҳаллий аҳоли ҳимоясиз эди. Шу туфайли кўчиришга қарши тура олмас эди. Мустамлакачи маъмурият кўчиб келганларни ортга қайтариш имконини ҳар доим ҳам қилмасдан, айrim ҳолларда уларни қўл меҳнати талаб киладиган тошлок, замонавий техника оркали ишлов бериш мумкин бўлган, анча пул, маблағ сарфлашга тўғри келадиган ерларга жойлаштирган. Моддий жиҳатдан қудратли бўлган деҳқон хўжаликлари у ерларда яшаб кетиши мумкин бўлар эди. Ҳолбуки, ҳукуматнинг фақирларга бериладиган озиқ овқати ва инъом этадиган бир бўлак ерига муҳтож бўлганлар кўчирилганлар орасида кўп сонли эди. Бундайларнинг кўпчилиги ноқулай жойларни ташлаб қочиб кетишган ёхуд янги бўш ерларни қидириб, дайдиб юришган. XX-аср матбуотида ушбу муаммолар кўтарилиб, очикдан очиқ "кўчиришга, ерсиз, кам ерли деҳқонларни очлиқдан сақлашга, улар учун елиб югуриб бўш ерлар қидириш кабиларга маблағ сарфлаш ҳукумат пулинин шамолда совуриш билан боғлиқ" мазмунидаги мақолалар ҳам босилган. Кўчиб келганлар қашшоқ аҳоли ҳисобланиши, қулай табиий шароитлар ва ер ости ҳамда ер усти бойликлари қанчалик бисёр бўлмасин, улар иқтисодий

Құдраттаға әга бўлмаслигига матбуотдаги кўп мақолаларда ўрин ажратилган. Туркистан минтақасида иқтисодий құдраттаға әга дәхқон хўжаликлари давлат ҳимоя қўрғони бўла олиши, Хитой, Эрон чегарасида иқтисодий сиёсий миссияни бажариши талаб қилинган. Матбуотдаги кўчириш сиёсати билан боғлиқ мақолалар таҳлил қилинар экан, бу борада ишсиз кишилар оқими вужудга келганлиги, биринчи гурӯҳга кўчириш имконияти мавжуд эмас, ўлкада бўш ерлар ва суғориладиган экин майдонлари тугаган, деб ҳисобловчилар, иккинчи гурӯҳга кўчириш инсоният эмас, давлат сиёсати уни зарурат деб қарашиб кўчиришни давом эттириш қулай деб ҳисобловчилар ғоявий кураши юз бергани аён бўлади.

ХУЛОСА

Таъкидлаш жоизки, Россия империясининг Туркистан үлкасига Европа тилли аҳолини кўчириш сиёсати ва амалий тадбирлари аввалбошданоқ кутилган натижани бермай, ушбу жараённи бошқариш, қонун ва қоидаларни кутилган натижани бермаганлигини бирламчи манбалар тасдиклайди. Кўчириш жараёнини тўлик назорат кила олмаган империя ҳукумати ва ушбу масалага амалдор ва чиновникларнинг турлича ёндашуви кабилар бу йўналишда мукаммал низом ва қоида ишлаб чиқиш учун имкон бермаганди.

ФОЙДАЛАНГАН АДАБИЁТЛАР:

- 2 Положение об управление Туркестанским краем 1886 г. – СПБ., 1886. – С. 4. 3 З Гинс Г.К. Основные начала проекта водного закона для Туркестана. – СПб.: Типогр . Ф.Вайсберга и П.Гершунина, 1912. – С.3.
- 4 Шипов А. Хлопчатобумажная промышленность и важность ее значения для России // Стат. сборник. Отд.2.- М., 1858. – 50 с.; Соболев Л.Н. Географическая и статическая сведения о Зеравшанском округе с приложением списка населенных мест округа // Зап. Рус. Геогр. Общ-ва. Отд. Статистики. Т. IV/ - СПб., 1874. -561. С.; Терентьев М.А. Англия и Россия в Средней Азии. – СПб., 1875. – 195 с.; Терентьев М.А. Англия.